

Eerste trainingsdagen WK Dames – Slovenië

Allereerst... Het is onmogelijk een water te vinden in Europa dat mooier is dan het water waar wij deze week mogen vissen. Wat een fantastisch watersysteem, ongekend!

Samen met een aantal dames zijn we eerder naar Slovenië vertrokken. We wisten dat er buiten het wedstrijdparkeers hele goede en vergelijkbare (met de wedstrijdssituatie) trainingsmogelijkheden waren en enkele extra trainingen konden alleen maar goed zijn.

Trainen is hier nou niet bepaald een straf. En nu al helemaal niet, want het lijkt wel of de visstand aanmerkelijk is verbeterd dit jaar. We waren hier al eerder en altijd werd er wel vis gevangen maar niet zoals nu. De Sava is een echte natuurrivier die hier bovendien bijzonder diep is. Er zijn drie "ondiepe" sectoren, we spreken dan over vier tot vijf meter diepte. Ook zijn er twee bijzonder diepe sectoren in een buitenbocht van de rivier en daar is het zeven tot zelfs bijna tien meter diep op sommige plaatsen.

Daar pal achter heb je een heel hoge oever die het afsteken praktisch onmogelijk maakt, wat gelukkig amper nodig is. Soms één of twee hengeldelen, dat is alles.

Het is hier al heel lang vrijwel droog en warm geweest en dat zijn perfecte omstandigheden. Er is zelfs bijna geen stroming. Tijdens de trainingen vingen we ronduit geweldig. Anja Groot ving zelfs bijna 21 kilo binnen de vier uur. We zagen zelfs nog betere vangsten. Wat

te denken van de ruim 26 kilo in drie uurtjes te vangen?

die een Engelse dame wist te

Zoals zo vaak is het op het parkoers waar we nu trainen voor de wedstrijd toch iets anders. De eerste trainingsdag verliep zelfs bijzonder moeizaam, onze vangsten ronduit erg matig.

Eigenlijk kan zo iets ook niet anders. Er is op zo'n parkoers al wekenlang niet gevestigd en dus ook niet gevoerd. Waarom zouden de vissen zich daar dan ook willen ophouden?

Zoals verwacht werd er vandaag (de tweede officiële trainingsdag) al veel meer gevangen. Niet zoals vorige week maar nog steeds bijzonder goed.

Wat wordt er dan zoal gevangen? Zoals wel vaker vooral vissen die wij nooit zien eigenlijk. De meest gevangen vissoort is de vimba en ook zijn er barbelen, kopvoorns, carassio en een enkele gewone voorn te vangen. Bovendien stikt het werkelijk van de alvers. Vorige week maakten zij normaal vissen zelfs onmogelijk. Het enige aas dat ze niet opraten voordat de bodem was bereikt waren maiskorrels.

Er is hier wel een boel werk aan de winkel. Deze bijzondere visserij vereist ook bijzonder materiaal dat we normaal nooit gebruiken. Dikke en extreem lange hoofdlijnen met redelijk zware dobbers en ook allemaal andere elastieken dan we gewend zijn. Het is de moeite allemaal ruim waard. Hier vissen is voor een viss(t)er toch het mooiste wat je mee kan maken? Wij gaan uit van een prachtkampioenschap! Mits er niets bijzonders gebeurt...

